

15. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ 12. – 19. 07. 2020

Rozsievateľ vyšiel rozsievateľ

V ten deň vyšiel Ježiš z domu a posadil sa pri mori. Okolo neho sa zhromaždili veľké zástupy. Preto nastúpil na loďku a sadol si; a celý zástup stál na brehu.

Hovoril im veľa v podobenstvách: „Rozsievateľ vyšiel rozsievateľ. Ako sial, niektoré zrná padli na kraj cesty; prileteli vtáky a pozobali ich.

Iné padli na skalnatú pôdu, kde nemali veľa zeme, a hneď vzišli, lebo neboli hlboko v zemi; ale keď vyšlo slnko, zahoreli, a pretože nemali koreňa, uschli.

Zasa iné padli do trnia, ale trnie vyrástlo a udušilo ich.

Iné zrná padli do dobrej zeme a priniesli úrodu: jedno stonásobnú, iné šesťdesiatnásobnú a iné tridsaťnásobnú.

Kto má uši, nech počúva!“

Tu pristúpili k nemu učeníci a spýtali sa ho: „Prečo im hovoríš v podobenstvách?“

On im odpovedal: „Preto, že vám je dané poznať tajomstvá nebeského kráľovstva, ale im nie je dané. Lebo kto má, tomu sa pridá a bude mať hojne. Ale kto nemá, tomu sa vezme aj to, čo má. Im hovorím v podobenstvách, lebo hľadajú, a nevidia, počúvajú, a nepočujú, ani nechápu. Tak sa na nich splňa Izaiášovo proroctvo: 'Budete počúvať, a nepochopíte, budete hľadiť, a neuvídite. Lebo otupelo srdce tohoto ľudu: ušami ťažko počujú a oči si zavreli, aby očami nevideli a ušami nepočuli, aby srdcom nechápali a neobrátili sa aby som ich nemohol uzdraviť.'“

Ale blahoslavené sú vaše oči, že vidia, aj vaše uši, že počujú. Veru, hovorím vám: Mnohí proroci a spravodliví túžili vidieť, čo vidíte vy, ale nevideli, a počuť, čo vy počúvate, ale nepočuli.

Vy teda počujte podobenstvo o rozsievateľovi: Keď niekto počúva slovo o kráľovstve a nechápe ho, prichádza Zlý a uchytiť, čo bolo zasiate do jeho srdca. To je ten, u koho bolo zasiate na kraji cesty.

U koho bolo zasiate do skalnatej pôdy, to je ten, kto počúva slovo a hneď ho s radosťou prijíma, ale nemá v sebe koreňa, je chvíľkový. Keď nastane pre slovo súženie alebo prenasledovanie, hneď odpadne. U koho bolo zasiate do trnia, to je ten, kto počúva slovo, ale svetské starosti a klam bohatstva slovo udušia a ostane bez úžitku.

A u koho bolo zasiate do dobrej zeme, to je ten, kto počúva slovo a chápe ho a ono prináša úrodu: jedno stonásobnú, druhé šesťdesiatnásobnú a iné tridsaťnásobnú.“

Mt 13, 1-23

Podobenstvom o rozsievачovi sa v Matúšovom evanjeliu začína trinásť kapitola, ktorá je celá venovaná Ježišovým podobenstvám, prostredníctvom ktorých vysvetľoval rozličným skupinám poslucháčov jednotlivé tajomstvá Božieho kráľovstva. Ježiš bol rozprávaním týchto podobenstiev sám Rozsievacom. Keď sa učeníci pýtajú na význam podobenstva o rozsievачovi, podrobne im vysvetľuje ako ho majú chápať. Ponúka tým zároveň návod, interpretačný kľúč, ako chápať aj ostatné Ježišove podobenstvá. Podobenstvo o rozsievачovi zaznieva v čase, keď Ježišovo hlásanie okrem entuziazmu vyvoláva aj nepriateľstvo, nepochopenie, odmietnutie. Po prvotnom nadšení si učeníci môžu klást otázky, ako je možné, že Ježišovo slovo sa stretá aj s neúspechom. Týmto podobenstvom chce Ježiš poukázať na to, že účinnosť slova nezávisí len od ohlasovateľa, ale najmä od poslucháča, od pôdy srdca, do slovo ktorej padá. Ak ohlasovanie Božieho slova ide ponad hlavy a neprináša očakávané ovocie, treba sa kajúčne biť v prsia, lebo je to kríza nás, jeho poslucháčov. Najlepšou ilustráciou účinnosti semena Božieho slova sú svätci. Sú príkladom i výčitkou. Ukazujú o čo lepši a bohatši by mohol byť náš život i svet okolo nás, ak by sme lepšie „počúvali Božie slovo a uskutočňovali ho“.

Prvá časť dlhšieho celku je venovaná rozsievачovi, druhá kladie dôraz na to, ako človek počúva, prijíma slovo a akú úrodu v ňom prináša. Takto Ježiš podčiarkuje prioritu Božieho pôsobenia. Boh sa zo svojej iniciatívy rozhodol vstúpiť do ľudského sveta podobne ako sa roľník rozhoduje vyjsť na pole a siať. A od Boha úroda závisí aj preto, že to on dáva človeku schopnosť chápať „tajomstvá nebeského kráľovstva“, presahuje jeho prirodzené schopnosti.

Postoj voči zasiatemu semenu slova môže byť aj podľa Ježišovho spresnenia odmietnutie alebo prijatie, čo však už nezávisí od Boha. Medzi tieto protichodné postoje prijať alebo odmietnuť vstupuje ešte ďalší činiteľ: „Zlý“. Nezmenšuje osobnú zodpovednosť za rozhodnutie sa pre Boha alebo proti nemu, či si človek zatvrdí srdce, alebo otvorí. No predsa tu vplyvá aj čosi záhadné v človeku, čo sa stavia proti Bohu a tajomstvám jeho kráľovstva (teda zlo a hriech) a je niečím tajomným a nevysvetliteľným, čo nemožno pripísať len zatvrdlosti ľudského srdca. U Matúša, na rozdiel od Marka a Lukáša, ktorí stotožňujú semeno s Božím slovom, predstavujú semeno tí, čo počúvajú Božie slovo. V tomto prípade sa účinnosť Božieho slova posúva na jeho poslucháčov.

* * *

V ten deň.

Bol to ďalší deň ohlasovania kráľovstva. Keď zaznievajú tieto slová na začiatku niektorého evanjeliového úseku, neznamenajú len označenie času, v ktorom sa daná udalosť stala. Poukazujú na Pánov deň a je to aj tento deň, táto chvíľa, keď práve čítate tieto riadky, toto podobenstvo. Marek ďalej uvádza len to, že Ježiš „začal opäť učiť pri mori“ (Mk 4, 1), Matúš spresňuje že „vyšiel z domu“. Dom je miesto, kde Ježiš prebýva so svojimi učeníkmi, udržiava bežné vzťahy. Prichádza na breh Genezaretského jazera a z rušného mestečka sa k nemu rýchlo zbíha zástup ľudí. Ježiš si sadol, čím zaujal pozíciu učiteľa, a vyučoval ich. Keď poslucháčov pribúdalo, jediné riešenie bolo nastúpiť na loďku a odraziť kúsok od brehu, aby ho všetci mohli vidieť a počuť. K zástupom hovorí Ježiš v podobenstvách – v ľahko zapamätateľných živých obrazoch odovzdáva hlboké duchovné pravdy. nastúpil na loďku a sadol si; a celý zástup stál na brehu

Loď pripomína Noemovu archu, ktorá chráni ľudí pred záhubou, ale aj Cirkev, ktorá pokračuje v Ježišovom ohlasovaní Božieho kráľovstva. Ježiš zachraňoval ľudí dvomi

základnými spôsobmi: tým že uzdravoval a odpúšťal hriechy a tým, že učil. Jeho vyučovanie neznamenal len rozširovanie vedomostí ale nasmerovanie blúdiaceho človeka na správnu cestu. A každý človek, ponechaný sám na seba blúdi. Dobrá rada mu však pomôže len ak si dá poradiť a vykročí správnym smerom. Hovoril im veľa v podobenstvách.

Ježiš hovoril „veľa“ a zástup ho dokázal počúvať celé hodiny. Ľudia si dokonca nevšimli ako plynie čas a že dávno vyhladli. Určite tu Ježiš povedal viac podobenstiev, než tých sedem, ktoré zachytáva Matúš v opise „dňa podobenstiev“. Podobenstvo, rozšírený rozprávačský žáner, má v semitských jazykoch viacero významov, od príbehu až po hádanku. Ježiš často zapájal do deja aj poslucháčov: Čo povieť? Čo si myslíte? Ktorý z nich splnil Otcovu vôľu? Matúš odvolaním sa na Izaiáša a Knihu Žalmov spresňuje, že Ježiš takto zjavoval Otcovu vôľu. Jedna z definícií vysvetľuje podobenstvo nasledovne: „Metafora či prirovanie, prevzaté z prírody alebo z každodenného života, ktoré upúta poslucháča svojou živostou či zvláštnosťou a ponechá jeho myseľ v takej miere pochybnosti o jeho presnom použití, aby ho prinútil k aktívnemu premýšľaniu“ (C.H. Dood).

Rozsieváč vyšiel rozsievat.

„Siat' a žať“ predstavovalo základné činnosti na udržanie života. Podobne dôležité je aj podobenstvo o rozsieváčovi. Počúvať zasiať slovo a žať úrodu dobrých skutkov je otázka života. Aj keď sa tradične nazýva „podobenstvom o rozsieváčovi“, stredobodom pozornosti je tu semeno a jeho úžitok. Silnú výpovednú hodnotu má najmä kontrast medzi tromi prípadmi, kedy semeno úrodu neprinieslo a štvrtým, keď prinieslo mimoriadne bohatú úrodu.

Ako sial, niektoré zrná padli na kraj cesty, prileteli vtáky a pozobali ich.

Hospodár rozsieva do rôznych nepriaznivých podmienok: cesta, po ktorej chodia ľudia, kamenitá pôda bez zeminy, trnie. Ako si vysvetliť takéto nerozumné jednanie, najmä ak rozsieváč predstavuje Krista? Podľa niektorých interpretov chce vyjadriť Božiu „márnivú“ štedrosť, snahu oslovit' všetkých ľudí. Iní (J.Jeremias) to vysvetľujú roľníckym postupom, používaným v Palestíne, kde sa najskôr rozoseje semeno, až potom zaorie. Aj podľa rabínskych prameňov nasleduje oranie po sieti. Nakoľko v podobenstve netreba hľadať význam za každým detailom, ale za celkovou ideou, zdá sa vhodnejšie poukázať na neobvyklosť hospodárovho konania. Na ceste je zrna dobre viditeľné a nemá šancu zakoreniť sa. Obraz predstavuje povrchnosť, nepozornosť, tých, čo „počúvajú a aj tak nepočujú“. Dôležitá je Ježišova interpretácia: „Keď niekto počúva slovo o kráľovstve a nechápe ho, prichádza Zlý a uchyti, čo bolo zasiať do jeho srdca“ (v. 19). O správne pochopenie Božieho slova sa treba aj aktívne pričiniť – napríklad štúdiom výkladov, čo Boh cez slová Písma hovorí a ako možno v živote na ne správne odpovedať.

Iné padli na skalnatú pôdu, kde nemali veľa zeme, a hneď vzišli, lebo neboli hlboko v zemi; ale keď vyšlo slnko, zahoreli, a pretože nemali koreňa, uschli.

Tenká vrstva zeminy s kamenitým podkladom prijíma vlhkosť a slnečné svetlo zo vzduchu. Semená sa ujmú a rýchlo vzkličia. Je to však len pekný dojem, chýbajú im korene. Prvé silnejšie slnečné lúče miesto aby napomohli ďalší rast, ich spália. Ježiš stretal veľa podobných poslucháčov. Prvotné nadšenie vzplanie ako slama, „hosana“ sa rýchlo mení na „ukrižuj ho“. Kamenné srdce nedovolí, aby Božie slovo zapustilo korene. Medzi príčiny, zatvrdzujúce srdce, Ježiš uvádza aj strach. Je to strach, že človek o niečo pride, ak sa dá Bohu k dispozícii, strach z námahy a kríža.

Zasa iné padli do trnia, ale trnie vyrástlo a udusilo ich.

Aj keď roľník pred siatim krovie odstráni, opäť rýchlo vyrastá a udusí všetko ostatné. Semeno síce nádejne rastie, no v tomto prípade ho ohrozuje vonkajšie nebezpečenstvo. Zlo priťahuje pozornosť viac než dobro a človeku sa ponúka viac príležitostí na zlé ako na dobré. Svetské záujmy lákajú viac ako Božie, bohatstvo láka viac než Boh. Nároky na prežitie a túžba po absolútnom štastí sa človeku vymykajú spod kontroly. Pri nedostatku mu srdce naplňa strach, v nadbytku sa ozýva lakomstvo a nenásytnosť. Bohom je pre človeka to, okolo čoho najčastejšie krúžia jeho myšlienky a túžby. Trnie treba neustále odstraňovať. Askéza a láska idú spolu. Život je otázka priorit. Kto sa nezriekne vábivých ponúk konzumného života, nemôže byť Ježišovým učeníkom a prinášať nadprirodzené ovocie.

Iné zrná padli do dobrej zeme a priniesli úrodu: jedno stonásobnú, iné šesťdesiatnásobnú a iné tridsaťnásobnú. Kto má uši, nech počúva!"

Dar viery umožňuje slovo počúvať, dar nádeje človeka učí chrániť si ho a podnecuje v raste, dar lásky umožňuje prinášať ovocie dobrých skutkov. Čo sa týka úrody, Ježiš používa premrštený obraz - v Palestíne sa považuje za veľmi dobrú už 10-15 násobná úroda. Ježiš chce týmto nadsadením povedať, že v sile Božieho slova je človek schopný prinášať úrodu, ktorá mnohonásobne prevyšuje jeho ľudské schopnosti a možnosti.

* * *

Neustále zaznieva kritika na Cirkev, takže aj samotní veriaci neraz pochybujú o prínose kresťanstva pre tento svet. Ani po dvoch tisícročiach sa akoby nič nezmenilo k lepšiemu. Zdá sa, že sa vytratila účinnosť Božieho slova.

Prorok Izaiáš (v prvom čítaní) o sile Božieho slova hovorí: „Lebo ako spráchnie z neba dážď a sneh a nevráti sa ta, ale opojí zem, zúrodní ju, dá jej kľúčik a dá semä na siatie a chlieb na jedlo: tak bude moje slovo, ktoré mi vyjde z úst, nevráti sa ku mne naprázdno, ale urobí, čo som si želal, a vykoná, na čo som ho poslal“ (Iz 55, 10-11). Práve zásoluhou ľudských slabostí, ktoré sa v dejinách prejavili, sa potvrdila sila a účinnosť Božieho slova, vďaka ktorej kresťanstvo obohatilo svet o toľko krásy a dobra. Práve odmietanie kresťanstva spôsobuje aj v kresťanských krajinách najviac zla (komunizmus, fašizmus, konzumizmus, individualizmus). Prislovie hovorí, že sto krát opakovaná lož sa stáva pravdou. Aby sme nepodľahli jednostrannej kritike Cirkvi, je potrebné poznať vlastné dejiny, dejiny kresťanstva (napr. J.CH. Korec: Tisíc rokov Slovenska s Cirkvou) a vedieť, za čo naša západná civilizácia vďačí kresťanstvu v oblasti vedy, kultúry, sociálnej činnosti, ale najmä ustavičnému povzbudzovaniu ľudí do lepšieho života. Veľkí svätci i tisíce neznámych svätcov sú živou ilustráciou neustálej účinnosti Božieho slova.

Podľa čoho človek spozná, akou je pôdou?

Jednotlivé obrazy podobenstva o rozsievачovi ilustrujú určitý zorný uhol, istú ľudskú vlastnosť. I keď je jeden človek povrchnejší, iný viac zaujatý svetskými záujmami, ďalší tvrdohlavejší, v praktickom živote každý veriaci nesie v sebe akoby všetky druhy pôdy. V niektorej situácii je ako cesta, inokedy v ňom viac prerastá trnie. Častou a najnebezpečnejšou črtou je, že počúvame akoby sme počuli. Chybný je už základný prístup, vnútorné nastavenie mysle, keď sa pri liturgii či inej príležitosti číta Sväté písmo. Človek je akosi a priori nastavený, že sa tu nedozvie nič nové, lebo všetko už počul. A keď si aj slovo vypočuje, nevníma ho ako hlas živého Boha, ktorý sa naňho práve obracia a čaká nejakú odpoveď. Takto prichádza nazmar najviac semena Božieho slova a to je aj najčastejšia príčina, že sa v živote kresťanov takmer nič nemení.

-Marián Gavenda-

Vráťme sa ešte k sviatku našich vierozevestov sv. Cyrila a Metoda

Bratislava 6. júla (TK KBS) Pri príležitosti sviatku svätých Cyrila a Metoda sa v Nitre uskutočnila tradičná Cyrilo-metodská púť. Pútnici z Nitry a širšieho regiónu v nedeľu 5. júla 2020 prišli do Nitry a zúčastnili sa na pontifikálnej svätej omši na Svätoplukovom námestí. Hlavným celebrantom bol nitriansky diecézny biskup Mons. Viliam Judák. Spolu s ním koncelebrovali ordinár ozbrojených síl a zborov Mons. František Rábek a kňazi Nitrianskej diecézy.

Biskup Judák vo svojej homílii upriamil pozornosť na Konštantínov Proglas, osobnosti oboch vierozevestov, význam ich misie, dopady na minulosť, či súčasnosť nášho národa. Povzbudil tiež k ochrane rodiny, aktívnej angažovanosti kresťanov vo verejnom živote vo všetkých oblastiach, ako sú politika, spravodlivosť, vzdelávanie a služba iným. Ako povedal: "Potrebujeme zodpovedné vedomie, že nenahradiťnou súčasťou tradovania týchto hodnôt sme aj my a naša generácia, čo znamená, že zdedené fundamenty nemáme len na pár hodín oprášiť, ako to robíme každoročne okolo sviatku svätých Cyrila a Metoda. Ako nejaký muzeálny artefakt, ale nanovo ich rozumom osvieteným vierou v podmienkach dneška uchopiť, interpretovať a uživotňovať, pretože cez ne prichádza Kristus zhromažďovať národy za svetlím celému svetu. Všetky tradované hodnoty prichádzajúce k nám od generácií pred nami sú našim dlhom voči generáciám budúcim. Sú nám zverené na krátky čas, pretože v limitovanom čase nášho života rozhodujeme, či ich zdedia aj naše deti a naši vnuci. Boh nás v tomto čase ustanovil za správcov a to je zodpovedná úloha ku ktorej treba pristupovať s patričnou vážnosťou." uzavrel biskup Judák.

V závere liturgickej slávnosti bola predstavená príležitostná poštová známka a pečiatka k 1150. výročiu ustanovenia svätého Metoda za arcibiskupa Panónie a Veľkej Moravy, ktorú biskup Judák aj požehnal. Program púte a slávnosti v meste Nitra pokračoval dňom otvorených dverí na Nitrianskom hrade a kultúrnym programom, ktorý takisto navštívilo množstvo pútnikov v súlade s protiepidemiologickými opatreniami, ktoré sa museli všade dodržiavať.

Prinášame plné znenie homílie

Epická báseň o založení Ríma – Eneida, ktorú Vergílius napísal v posledných rokoch prvého storočia pred Kristom, rozpráva o putovaní Enea a jeho priateľov, ktorí sa po páde Tróje do rúk Grékov roky plavili naprieč Stredozemným morom, aby sa nakoniec usadili v Lácii (v Taliansku) a založili mesto Rim. Ako sa dozvedáme z úvodných veršov, Eneas „šťvaný osudom, svetom a morom“, ktorého „božia moc dlho zmietala..., veľa prežil v bojoch“. Epos je výzvou pre Rimanov, aby si spomenuli, „koľko námahy dalo založiť náš rímsky národ“ – ako sa tam uvádza.

Podobne je zmyslom každoročných cyrilo-metodských slávností, aby sme si cez prerozprávanie vlastných dejín (či už spôsobom literárnym, hudobným, dramatickým, ale najmä liturgickým) sprítomnili to, čo je v nich najcennejšie, s úmyslom obohatiť naše myslenie, správanie a konanie v prítomnosti, aby tak bola garantovaná aj naša budúcnosť. Veď nepochybne, medzi najvzácnejšie udalosti našich dejín patria tie, ktoré viedli k zrodu „veľkého národa, ktorý by oslavoval Boha svojim jazykom“ (porov. ŽK XIV). Pri jeho počiatkoch nestáli bájni mýtickí hrdinovia, ale reálne osoby, svätí bratia Konštantín- Cyril a Metod, ktorých životy – premenené božským Logosom (Božím Slovom), sa stali pre nás v „evanjeliu svätému Predslovom“ ako vyznáva najstaršia báseň z nášho územia, pochádzajúca z dielne sv. Konštantína – Proglas.

V tejto špecifickej forme národného a duchovného „storytellingu“, ktoré sa deje na miestach späťch so životom a pôsobením misionárov z Východu, sme v jednote s obyvateľmi v slovanských krajinách, ale tiež so všetkými európskymi národmi, ktoré naši svätci ako spolupatróni Európy ochraňujú a sprevádzajú. Počúvaním ich životného príbehu si nechceme pestovať len lásku k jazyku, ku kultúre, k minulosti. Tu sa skrýva oveľa viac: má potenciál napomôcť k lepšiemu chápaniu života, jeho kvality a stanovovať si hodnotné, ba až večné ciele.

Zaostríme teda na príbeh (alebo aspoň časť príbehu) tých, cez ktorých sa zrodili hodnoty kresťanské i národné, na „apoštolov Slovanov“, teda aj na „otcov vlasti“, či „zakladateľov slovanskej i slovenskej kultúry a štátnosti“.

Konštantín a Metod – hoci neprišli na Veľkú Moravu do nejakej „kultúrnej prázdnoty“ veď naši predkovia už pred viac ako polstoročím prijali kresťanstvo – priniesli so sebou niečo podstatné z troch

symbolických vrchov, na základe čoho bolo možné vyformovať veľký a vyspelý národ – súčasť civilizovaného sveta. Z Akropoly, ktorá je synonymom vnímavého gréckeho ducha a filozofie, priniesli záväzok hľadať zmysel života. Z rímskeho Kapitolu – ktorý predstavuje „léges“ – zákony, priniesli právny poriadok, aby sa delila moc a zároveň chránila sloboda. Avšak priniesli niečo podstatné aj z tretieho vrchu – z Golgoty. Tým, že Slovanov mystagogicky zasvätili do spasnej sily kalvárskej udalosti spritomňovanej v krásne posvätnéj liturgie (v ich rodnom jazyku) boli položené základy aj novej formy verejného života, ktorý stál na „civilizácii lásky.“ Čo to znamenalo a dodnes znamená, sa dá lepšie uchopiť cez porovnanie s politickými teóriami starovekých filozofov. Ak by ste Platónovi, Aristotelovi, alebo Cicerovi povedali, že všetci ľudia sú si rovní a obdarení rovnakými právami – ako to vyjadruje okrem iného aj Ústava SR – asi by na Vás vrhli dosť zmätený pohľad. Starovekým filozofom sa totiž zdal presný opak. V diele Štát od Platóna sa dozvedáme, že spravodlivé mesto vznikne až vtedy, keď vládnuť budú najlepší; keď tí druhí najlepší budú slúžiť ľudu v armáde; a nakoniec, keď intelektuálne a morálne najslabší jedinci budú robiť podradné práce. V Aristotelovej Politike sa zasa dočítame, že na verejnom živote by sa mala zúčastňovať len malá hŕstka politickej a hospodárskej elity. Rovnosť a základné ľudské práva tu nie sú ani len nadohľad. Odkiaľ sa teda vzali tieto práva? Odpoveď zrejme tušíme: Predovšetkým z Božieho zjavenia uchovávanom v slovách Pisma (čo „um aj srdce posilní“), odkiaľ sa dozvedáme, že všetci sme Božie deti – stvorené, milované a na večný život predurčené Bohom – Stvoriteľom. On je pôvodcom a garantom našej dôstojnosti, a teda aj legitímneho nároku na život, slobodu a hľadanie šťastia. Netreba pripomínať, že ide o dedičstvo cyrilo-metodské. Sv. Cyril a Metod – výdatne inšpirovaní ranokresťanskými spisovateľmi a cirkevnými otcami Východu i Západu (nepochybne aj v duchu sv. Augustína a jeho diela Boží štát) učili, že uprostred dejinného napätia medzi pozemským a nebeským mestom, nemajú kresťania rezignovať na dianie okolo seba, ale že sa majú vzdelávať a budovať nový svet. Takže komunikovali základnú ideu kresťanstva, ktoré učí o jednote medzi svetom pozemským a večným, čo znamená, že kresťan smerujúci do večnosti má byť zároveň platným a užitočným občanom aj tohto sveta.

Preto, keď sa dnes čoraz silnejšie ozývajú hlasy, že v „modernej dobe“ by sa kresťania mali uzavrieť, nemiešať sa do politiky a už tobôž nie presadzovať legitímnym spôsobom konzervatívne hodnoty – vraj platné niekedy v dávnej minulosti – spomeňme si na našich svätých vierozvestov. Ich štátotvorný odkaz znie: Buďte ako kresťania aktívni a angažovaní! Tento ich odkaz konkretizuje aj pápež Benedikt XVI., keď kresťanom prisudzuje veľkú spoločenskú úlohu stanovovať základné kritéria pre politiku: „Politická úloha nie je v bezprostrednej kompetencii Cirkvi... (ale) kresťania si musia uvedomiť svoju vlastnú zodpovednosť za verejný život, musia byť prítomní pri formovaní verejného konsenzu a stavať sa proti nepravostiam.“ Nie sme totiž občanmi druhej kategórie preto, že sme veriaci.

Avšak potrebujeme – ako realizáciu cyrilo-metodského odkazu – obnoviť zápal pre kresťanské hodnoty vo verejnom živote, cez naše správne rozhodnutia (napr. cez legitímne voľby), cez jasné a pevné postoje, ale aj cez veľkodušné nasadenie pre budovanie spoločného dobra v presvedčení, že hodnoty evanjelia, ktoré vyznávame a žijeme majú reálny potenciál zlepšiť kvalitu života všetkých ľudí a národov. Áno, výkon verejnej služby je užitočnou službou pre spoločnosť, ktorá je zároveň veľkomyseľnou morálnou voľbou a vznešeným povolaním. Tak to učil už arcibiskup Metod našich predkov majúcich zodpovednosť za iných: „Preto je každé knieža povinné bez okolkov všetkých, ktorí sú podriadení jeho moci, vyučovať Božiemu zákonu... a všetkým každý deň prikazovať, aby nikomu zo slabších nekrivdili, ani aby sa nepridržali nijakých pohanských obyčají“(Napomenutie vladárom).

Viac ako inokedy potrebujeme ľudí, ktorí majú jasne a pevne definovanú identitu. Musíme si priznať, že štýl spoločenského života je už roky silne poznačený istými hrubo neetickými spôsobmi konania, že bežní ľudia, nehoriac o politickej scéne, sa vybijame vo vzájomnej nezávislosti a urážaní. Na niektoré nešváry sme si ziaľ už navykli, ba ktoré navyše aj ospravedlňujeme „zlou dobou.“ Máme veľkú ťažkosť pri odolávaní pokušeniam lákavých ponúk, ktoré sú na hrane alebo neraz aj za hranou zákona, ako je korupcia a iné neduhy dnešnej doby. Preto, ak nám záleží na lepšom svete musíme si byť vedomí, že sa to týka nielen tých hore, tých druhých, alebo tej, či onej garnitúry. Týka sa to nás všetkých a preto sa my všetci musíme usilovať prejsť od konzumu k obete, od chamtivosti k veľkodušnosti a ku schopnosti deliť sa s dobrami, ktoré vlastníme. Božie dary, prijaté s vďakvyzdaním a rozlámané s láskou medzi bratmi a sestrami (zvlášť núdzynmi), sa stávajú znakmi rodiaceho sa nového sveta, novej civilizácie, nového národa v milosti.

Majme na zreteli, že byť kresťanom neznamena len to, že sme registrovaní členovia Cirkvi. My, ako kresťania, sme povolani reprezentovať nové vnímanie reality, sveta, dejin, vzťahov. Áno, nie sme dokonali, preto potrebujeme neustálu metanoiu – zmenu myslenia, z čisto ľudského na zmýšľanie Krista Ježiša. Je zrejme, že táto premena vyžaduje zdravú klimu; potrebuje predovšetkým zdravú rodinu – oázu prirodzenej i nadprirodzenej lásky, poznania, vzdelania, výchovy – v ktorých sa bude filtrovať všetko škodlivé, primitívne, hlúpe, degenerované, nekultúrne, arogantné, gýčové, tupé, protinárodné,

neprirodzené, egoistické... Musíme, žiaľ s bolesťou konštatovať, že sú pravdivé nasledujúce slová nášho slovenského spisovateľa: „Ak by ste vo vysielaní... (niektorých) médií hľadali umenie, nepomôže ani lapa. Niet ho tam....“ (A. Lauček)

Taktiež ohľadom vzdelanosti mládeže, ktoré tiež patrí k cyrilo-metodskému dedičstvu, hovorí, nelichotivé slová: „Slovenčina patrí hlavne vďaka svojej gramatike a štylistike k najťažším jazykom na svete. Je zároveň prejavom a dôkazom vysokej kultúrnosti i myšlienkového bohatstva, akým oplývali naši predkovia... To najzakladanejšie, čo museli ovládať žiaci ešte v časoch Márie Terézie, čiže čítanie, pisanie a rátanie, naši (niektorí) maturanti poznajú len povrchné....“.

S excelentnou jasnosťou sa vyjadril – pred niekoľkými týždňami v čase pandémie aj jeden z najobjektívnejších slovenských politických analytikov (J. Baránek) keď upozornil na dnešné neduhy aj takto: „Marginalizovali sme rodinu, jej význam, štruktúru. Mysleli sme si, že sa dá nahradiť, zreformovať. Kam vás to ťahá v stave ohrozenia? Prečo sa Slováci zo zahraničia, napriek karanténe, ktorá ich čaká, vracajú späť, domov? Kvôli Kriváňu, alebo Podunajskej nížine? Ťahá ich to domov – k rodine! Keď je zle, každý chce byť s najbližšími. Kvôli ochrane, kvôli zomknutosti a kvôli tomu, že každý vie, že v normálnej rodine sa nedočká podrazu, klamstva, egoizmu, lebo ak je bližšia košeľa, ako kabát. V normálnej rodine je každý jej člen košeľou. Bez ohľadu na to, či je to úplná, alebo neúplná rodina. Musí byť ale normálna!“

Ťažkosti boli, sú aj budú. Nakoniec ani sv. Cyril a Metod to vôbec nemali ľahké, keď chceli vytvoriť z našich predkov „veľký národ, ktorý by Boha oslavoval svojim jazykom.“ Preto potrebujeme vnútornú silu, ktorou dokážeme prekonať atavistické komplexy, či importované mýty; potrebujeme prebudiť v srdciach jednotlivcov hrdosť na našu kresťanskú identitu vyrastajúcu z duchovného dedičstva týchto našich otcov, ktorá z nás robí rovnocenných partnerov všetkých národov Európy.

Mnohí tak zmýšľate a konáte. Naozaj máme aj dnes na našom drahom Slovensku obetavých otcov a matky, zodpovedných aj mladých ľudí v mnohých oblastiach života – vďaka Vám za to!

Potrebujeme však naďalej zodpovedné vedomie, že nenahradiiteľnou súčasťou tradovania týchto hodnôt sme aj my a naša generácia, čo znamená, že zdedené fundamenty nemáme len na pár hodín oprášiť ako nejaký muzeálny artefakt, ale nanovo ich rozumom osvieteným vierou v podmienkach dneška uchopiť, interpretovať a zživotniť, pretože cez ne „prichádza Kristus zhromažďovať národy, svietiť svetlom svetu celému“ (Proglas).

V tejto vzácnej chvíli, kedy „chválime slávnych mužov“, pripomíname si ich výroky a múdrosť... (por. Sir 44, 1-15). Uvedomujeme si, že všetky tradované hodnoty, prichádzajúce k nám od generácií pred nami, sú našim dlhom voči budúcim. Pamätajme, že sú nám zverené len na krátky čas, pretože v krátkom čase nášho života rozhodujeme, či ich zdedia aj naše deti a naši vnuci. Boh nás v tomto čase ustanovil za správcov a to je zodpovedná úloha, ku ktorej treba pristupovať s patričnou vážnosťou. Musíme teda predovšetkým metafyzicky obstať z hľadiska spásy. Všetko ostatné je druhoradé.

V tomto duchu sa spojme v modlitbe, ktorú kňaz prof. Anton Hlinka, predniesol pri vzniku samostatnej Slovenskej republiky dňa 1.1.1993 na bratislavskom námestí SNP: „Samostatnosť, ktorej sme sa dožili, prijímame ako dar tvojej prozreteľnosti a pokladáme ho za zmluvu medzi tebou a obyvateľmi krajiny medzi Tatrami a Dunajom. Nesmrteľný vládca čias, prebývaj s nami, buď v tejto krajine doma ako náš prozreteľný Otec a pomocník v každej núdzi. Daj vládcovi tejto krajiny Duchu múdrosti a prezieravosti, spravodlivosti a nezištnosti, obetavosti a pevnosti, daj občanom tejto krajiny Duchu bratstva a znášanlivosti, vzájomnej úcty a pomoci, svornosti a tolerance. Buď naším Bohom a my budeme tvojím ľudom...“. Kiež sa tak stane! Amen.

OZNAMY NA 15. NEDEĽU V CEZROČNOM OBDOBÍ

1. Liturgický kalendár:

Deň týždňa	Liturgický sviatok	Liturgický stupeň slávenia a liturg. farba
pondelok	féria	
utorok	féria	
streda	sv. Bonaventúru, biskupa a učiteľa Cirkvi	spomienka
štvrtok	Preblahoslavenej Panny Márie Karmelskej	ľub.spomienka
piatok	sv.Andreja Svorada a Benedikta, pustovníkov	spomienka
sobota	féria	
nedeľa	16. nedeľa v cezročnom období	

2. Program, spovedanie a sväté omše:

deň týždňa	čas	program
nedeľa 12.07.	12.15 – 12.45 13.00 – 14.00	spovedanie sv. omša – slovensko-česky
pondelok		
utorok		
streda	18.30 – 19.20 19.30 – 20.00	spovedanie sv. omša – slovensky
štvrtok		
piatok	18.30 – 19.20 19.30 – 20.00	spovedanie sv. omša – slovensky
sobota		
nedeľa 19.07.	12.30 – 12.50 13.00 – 14.00	spovedanie sv. omša – slovensko-česky

3. Úmysly Apoštolátu modlitby na mesiac júl:

Evanjelizačný	Aby bolo dosť ľudí, ktorí budú s láskou, úctou a dobrými radami sprevádzať rodiny.
Úmysel KBS	Aby nezamestnaní našli prácu, ktorú potrebujú pre dôstojný život a zabezpečenie rodín.

SAFEGUARDING

Safeguarding Representative has special responsibility for promoting good and safe practices in all activities involving children, young people and adults in risk.

Your Safeguarding Representative is:

SILVIA MARGOVA

slovak-czechsq@safeguardrcdow.org.uk

Find out more:

www.catholicsafeguarding.org.uk

www.rcdow.org.uk/diocese/safeguarding

**Z bezpečnostných dôvodov
MUSIA BYŤ VŠETKY DETI
sprevádzané na toaletu
rodičom alebo dospelou
osobou.**

Úctivo si Vás dovoľujeme požiadať, keby ste pri vstupe do kostola vyplí zvonenie na svojich mobilných zariadeniach a zachovali tento status počas zdržovania sa v chráme.

!!! FOTOGRAFOVANIE V KOSTOLE !!!

Fotografovanie v kostole nie je dovolené bez súhlasu kňaza alebo člena FR.

Sme povinní zachovávať nariadenia diecézy Westminster a predpisy GDPR o ochrane najmä maloletých detí a zraniteľných osôb. Prosíme vás, aby ste svojím neuváženým a nedomysleným spôsobom nevystavovali tieto osoby ťažkostiam, rovnako ako SCM prípadným sankciám, či trestným oznámeniam.

ĎAKUJEME ZA POROZUMENIE.

UPOZORNENIE

Nenechávajte svoje mobily, peňaženky, kabelky, ruksaky, manželov, manželky, priateľov a priateľky bez dozoru – iní si môžu myslieť, že je to odpoveď na ich modlitby.

Aj pred svätou omšou, aj po svätej omši,

Zachovajte, prosíme,

posvätné ticho v kostole!

ĎAKUJEME ZA POCHOPENIE

NAĎALEJ PLATÍ, ŽE sa musí dodržiavať:

- použiť dezinfekčný prostriedok na to určený a pripravený v kostole pri vstupe ako aj pri odchode z kostola**
- mať minimálne 2-metrové rozostupy v chráme**
- mať masku (odporúča sa) na tvári počas prítomnosti v chráme**
- smerovanie pohybu pri vchode do chrámu, vo vnútri chrámu ako aj pri jeho opustení (tzv.jednosmerky)**
- že nie je žiadna verejná spoločná modlitba pred sv.omšou**
- že počas liturgie sa nespieva a nedáva sa znak pokoja**
- po skončení liturgie sv. omše je nutné opustiť kostol**

A Message from the Metropolitan Archbishops of the Catholic Church in England

Dear Brothers and sisters in Christ,

Grace to you and peace from God our Father and the Lord Jesus Christ.

On Tuesday we heard the announcement that, from the 4th July this year, places of worship will be able to reopen for prayer and services. We welcome this news with great joy. Since the lockdown began, members of all faiths have faced restrictions on how they have been able to celebrate important religious festivals. Our own experience of Easter was unlike any other we have known. Now, in our churches, and with our people, we can look forward again to celebrating the central mysteries of our faith in the Holy Eucharist.

The recent reopening of our churches for individual private prayer was an important milestone on our journey towards resuming communal worship. Our churches that have opened have put in place all the measures needed to ensure the risks of virus transmission are minimised. This includes effective hand sanitisation, social distancing, and cleaning. We remain committed to making sure these systems of hygiene and infection control meet Government and public health standards.

We want to thank everyone within the Catholic community for sustaining the life of faith in such creative ways, not least in the family home. We thank our priests for celebrating Mass faithfully for their people, and for the innovative ways in which they have enabled participation through live-streaming and other means. We are grateful for the pastoral care shown by our clergy to those for whom this time of lockdown has been especially difficult, and, in particular, towards those who have been bereaved. We recognise too the chaplaincy services that have played a vital role in supporting those most in need. Gaining from the experience of all that we have been through, and bringing those lessons into the future, we must now look forward.

With the easing of restrictions on worship with congregations, we tread carefully along the path that lies ahead. Our lives have been changed by the experience of the pandemic and it is clear that we cannot simply return to how things were before lockdown. We remain centred on the Lord Jesus and His command at the Last Supper to *“do this in memory of me.”* We must now rebuild what it means to be Eucharistic communities, holding fast to all that we hold dear, while at the same time exploring creative ways to meet changed circumstances.

It is important to reaffirm that, at present, the obligation to attend Sunday Mass remains suspended. A significant number of churches may remain closed as they are unable to meet the requirements for opening for individual prayer. Fulfilling these requirements is a precondition for any church opening after the 4th July for the celebration of Mass with a congregation.

Please be aware that there will be a limit on the number of people who can attend Mass in our churches. This will be determined locally in accordance with social distancing requirements. We therefore need to reflect carefully on how and when we might be able to attend Mass. We cannot return immediately to our customary practices. This next step is not, in any sense, a moment when we are going ‘back to normal.’

We ask every Catholic to think carefully about how and when they will return to Mass. Our priests may need to consider whether it is possible to celebrate additional Masses at the weekends. Given there is no Sunday obligation, we ask you to consider the possibility of attending Mass on a weekday. This will ease the pressure of numbers for Sunday celebrations and allow a gradual return to the Eucharist for more people.

Moving forward, there will still be many people who cannot attend Mass in person. We therefore ask parishes, wherever possible, to continue live-streaming Sunday Mass, both for those who remain shielding and vulnerable, and also for those unable to leave home because of advanced age or illness.

When we return to Mass there will be some differences in how the celebration takes place. For the time being, there will be no congregational singing and Mass will be shorter than usual. None of this detracts from the centrality of our encounter with the Risen Christ in the Eucharist. We ask everyone to respect and follow the guidance that will be issued and the instructions in each church.

“As I have loved you,” said the Lord Jesus, *“so you must love each other.”* (Jn 13:34) The lockdown has brought forth remarkable acts of charity, of loving kindness, from Catholics across our communities as they have cared for the needy and vulnerable.

We have seen love in action through charitable works, and through the service of many front-line keyworkers who are members of our Church. Now we can begin to return to the source of that charity, Christ himself, present for us sacramentally, body, blood, soul and divinity, in Holy Communion. As we prepare to gather again to worship, let us, respectful of each other, come together in thanksgiving to God for the immense gift of the Holy Eucharist.

Yours devotedly in Christ

- ✠ Vincent Cardinal Nichols, Archbishop of Westminster
- ✠ Malcolm McMahon OP, Archbishop of Liverpool
- ✠ Bernard Longley, Archbishop of Birmingham
- ✠ John Wilson, Archbishop of Southwark

This letter is addressed to the Catholic Community in England; the opening of the Catholic Churches in Wales is devolved to the Welsh Assembly who are still evaluating their position on opening Places of Worship.

Guidance for Confession

Confession/Penance

The Sacrament of Confession/Penance requires the one-to-one encounter between a priest and the penitent. As such, this must be conducted in as safe a way as possible.

Principles

The principles used to stop infection transmission during confession are:

- preventing droplet spread between priest and penitent through physical distance or barriers or positioning and
- by means of cleaning and hygiene preventing spread between penitents using the same kneeler or chair by cleaning points that are touched frequently (eg the top of the kneeler).

The times of confession, either indoors and/or outdoors, may now be advertised.

Outdoors Confession

Confession outdoors is permitted. Social distancing should be observed for this and good hygiene though cleaning surfaces frequently touched by penitents should be ensured. Placing the penitent and priest at right angles to each other or back to back would further reduce air spread containing droplets between them. Asking penitents to sanitise their hands when arriving is a sensible step.

Confession inside churches or buildings

Within a church, if the church environment allows for confession to take place in an open space (such as a side chapel or other private area), this is preferred. If possible, the priest and the penitent should not sit face-to-face but at right angles to each other or side-by-side, facing opposite directions, whilst still allowing for the spoken matter to be heard. Penitents should have sanitised their hands when entering the church as part of existing measures.

- It may be possible to place a plastic or glass screen between the priest and the penitent which would allow for a face-to-face encounter. If so, the screen should be made of a solid material,
- If a grille is used, a cloth curtain (or a piece of plastic film) should be placed over the priest's side to minimise transmission risk.
- If a chair or a kneeler is used for the penitent, the touchpoints (where the penitent has touched with their hands) should be cleaned with household detergent after each penitent; it may make things easier if the penitent were to stand.

At this time, the use of traditional confessionals should be avoided if possible, due to the restricted airflow within them. However, if they are to be used, traditional “Roman style” confessionals (penitent kneeling at right angles to the priest speaking through a grille) are best. A plastic film on the priest’s side covering the grille will provide a barrier against air droplets. The touchpoints on the kneeler should be cleaned after each penitent. Maximising the airflow through the confessional would be a priority; such as, if possible, leaving the door open.

Above all, priests should ensure that through ensuring the regular cleaning of the points that are touched frequently and the positioning of a barrier between penitent and himself, the risk of virus transmission is minimised.

Priests should limit the number of confessions they hear each day to reduce their exposure risk.

Rev. Canon Christopher Thomas
24th June 2020

Revision 4

Guidance for the Celebration of Mass

Introduction

The Government has announced that from 4th July 2020, communal acts of worship will be allowed in our Catholic Churches. This guidance, issued by the Bishops' Conference of England and Wales for the Celebration of Mass, assumes that the general guidance published by the Conference, based on Government Guidance on the safe opening of Places of Worship for individual prayer, is in place.¹

In particular, the maximum safe operating capacity of the church, based on social distancing guidelines, should be clearly signposted at the door and the number and position within the church of people attending at any one time should be overseen by volunteer stewards.

Social Distancing – IMPORTANT

The Government maintains that the 2m social distancing requirements should be applied where possible. The Government has said it is possible to go to “1m plus;” this means you can space people more closely (with a minimum of 1m) providing a mitigation of risk is also applied. In the case of our churches, this would mean the compulsory wearing of a face covering for members of the congregation.² If those on the sanctuary are sufficiently distant from the congregation, there is no need to wear face coverings.

Priests should remain mindful of their own personal situation with respect to potential exposure to virus transmission. It is permissible for those in the 70+ age group, and those who are vulnerable to infection, to celebrate Mass, but it is strongly advised that they do not distribute Holy Communion and take particular care to be constantly socially distant from the congregation. They should return to the sacristy directly after Mass is ended.

Celebration of Mass within Church Buildings

Before the Mass

Only those necessary should be in the sacristy before Mass. The celebrant, sacristan, or server should prepare everything for the celebration of Mass with care. Single-use gloves should be worn at this stage. Particular care should be taken over the preparation of the elements for Holy Communion. The altar breads for distribution to the people should be placed into a clean covered ciborium (a pall can be placed over a dish paten). Sufficient altar breads for each celebration should be placed within at this stage. A separate ciborium/paten should be prepared for each person who will distribute Holy Communion. The cover of the ciborium or dish paten should not be removed until the time for distribution of Holy Communion.

The priest should prepare his own chalice and paten with a large altar bread for consecration. The chalice should have a purificator and a pall. The purificator should be used only once and then laundered. He should prepare the cruets of wine and water and his own bowl for the lavabo. Again, the towel should be used only once and then laundered.

All hymnbooks and missals and other published material normally used by the congregation and not meant for single use should be removed from the church. The Holy Water stoups should be dry. Until further instruction is given on singing, there should be no congregational singing at Mass.

During the Mass

Any worship aids (missalettes etc.) should be for single use and taken with the user when the Mass ends. They should not be left in the church at the end of Mass.

The priest, and if present, deacon and server, should remain socially distant at all times on the sanctuary during the celebration of Mass. This is particularly important at the Gospel (for the deacon's blessing), the Preparation of the Gifts, and during the Liturgy of the Eucharist.

Readers should sanitise their hands before and after reading, or be supplied with single-use gloves and should avoid touching the microphones or the Lectionary during the Liturgy of the Word, apart from page turning. The homily should be brief, to minimise the time that people are congregated in the church building. The Prayer of the Faithful should be omitted.

There should be no offertory procession of the gifts of bread and wine to the altar; the priest should have these on the credence table or the altar before Mass begins. There should be no sharing of the collection plate or bag. People should be encouraged to make their donation to the church online or via standing order. Plates or other collecting boxes for cash offerings should be placed at the entrances and exits of churches, and this should be overseen by stewards. The collection should be consolidated into plastic bags, sealed, placed into a secure location and left for 72 hours before counting. Counters should wear gloves when doing this task and the area should be well ventilated and cleaned before and afterwards.

1 <https://www.gov.uk/government/publications/covid-19-guidance-for-the-safe-use-of-places-of-worship-during-the-pandemic/covid-19-guidance-for-the-safe-use-of-places-of-worship-during-the-pandemic>

2 <https://www.gov.uk/government/news/pm-announces-easing-of-lockdown-restrictions-23-june-2020>

The Communion Rite

Members of the congregation should not exchange the sign of peace.

After the prayer and its response “*Behold the Lamb of God...Lord I am not worthy,*” the priest should hold up the Host to the Congregation and say audibly “The Body of Christ” to which the people should respond “Amen.” In the same way, he elevates the chalice and says, “The Blood of Christ” and again the people respond “Amen.” The priest should receive Holy Communion under both kinds using his own Host and Chalice. The priest will need to explain this to the congregation at this point.

There are two options for the distribution of Holy Communion. In both cases, because the people have already acclaimed the presence of the Lord, at the Priest’s Communion, the People’s Communion is distributed in silence with no dialogue between minister and communicant.

• Option 1

Once the priest has received Holy Communion, he should cleanse his hands with alcohol sanitiser before opening the pre-prepared ciborium for the Communion of the people. If there is a deacon assisting, or any other Minister of Holy Communion, they should similarly cleanse their hands and then receive communion from the priest from the people’s ciborium, and under one kind only. They should then cleanse their hands again before receiving their ciborium from which they remove the covering or pall if it is still in place.

At the place where communion is to be distributed, a physical barrier should be placed, for example a prie-dieu (kneeler on the priest’s side) or small table to socially distance the priest distributing Holy Communion from communicants. Communion must be given silently in the hand only, with the communicant standing, and avoiding any physical contact. People should wait in their pews until instructed to move forward to the priest for Holy Communion by the Stewards, always aware of the regulations on social distancing in the orderly queue. When they approach the priest, they should do so with arms at “full stretch” so that there is a good distance between the priest and the communicant. Their hands, palms upwards, one of top of the other, should be extended as flatly as possible. Having received Holy Communion, communicants should move back to their pews in an orderly manner.

Once Communion is complete, the priest returns to the altar and places the unused Hosts, without touching them, into the Tabernacle and he cleanses the sacred vessels himself in the usual way.

• Option 2

The priest receives Holy Communion as described and immediately cleanses his paten and chalice. He then holds a reverent silence before the Prayer after Communion, giving the Blessing and dismissal. At this point, the other

Ministers of Holy Communion who will assist the priest come forward, cleanse their hands and receive Holy Communion under one kind. They should then cleanse their hands again before receiving their ciborium from which they remove the covering or pall if it is still in place. They then move to the points for distribution and communicants are stewarded forward in an orderly manner to receive Holy Communion as above, and then immediately leave the Church. The remaining Blessed Sacrament is placed into the Tabernacle and the vessels cleansed in the usual way.

After the Celebration of Mass

The procession from the sanctuary at the end of the Mass should ensure good social distancing. The sanctuary party should return to the sacristy after Mass. If the clergy wish to greet the people, they should remove their vestments first and not engage in any physical contact with parishioners, who should be encouraged to return home and not remain.

The celebrant should place the used altar linens into a receptacle for laundry. All sacred vessels should be washed in hot water with a little neutral soap and dried completely before storing. Any discarded printed materials should be removed and bagged for disposal.

The church should be closed after the Mass has finished in order to clean the space according to the Bishops' Conference guidelines on individual prayer. If there is cause for concern regarding the possible contamination of clerical vestments worn during the celebration of Mass, these should be washed in accordance with the manufacturer's instructions, using the warmest water setting allowed for the fabric and allowing time for them to dry completely.

Celebrations of Mass Outdoors

If there is space for the celebration of Mass outdoors around the Church, which allows for the social distancing guidelines of Government to be fulfilled, and that all of the above liturgical advice can be done safely, then there is no reason why Mass cannot be celebrated outside of a church within the boundary of the parish property. If a Catholic parish school or its grounds is to be used for Mass, a separate risk assessment has to be done, the appropriate school authority (Governing Body or Trust) has to give its permission, and both the parish and school insurers should be informed before the event takes place.

Rev. Canon Christopher Thomas
25th June 2020

Revision 7

STÁLÝ PROGRAM

**v kostole Our Lady of La Salette and St Joseph
počas obdobia pandémie Coronavirusu**

SPOVEDANIE

Streda - 18:30 – 19:20
Piatok - 18:30 – 19:20
Nedeľa - 12:30 – 12:50

PRAVIDELNÉ SVÄTÉ OMŠE

Streda - 19:30 (SVK)
Piatok - 19:30 (SVK)
Nedeľa - 13:00 (SVK-CZE)

KONTAKTNÉ ÚDAJE

ADRESA: Slovak Catholic Mission in London, 14 Melior Street, London SE1 3QP

DUCHOVNÝ SPRÁVCA SCM:

Rev. Tibor Borovský
Mobil: (+44) 07597 637 411
Email: info@scmlondon.org

SEKRETÁR PRE ADMINISTRATÍVU:

Daniela Brachová
Mobil: (+44)
Email: secretary@scmlondon.org

STRÁNKOVÉ HODINY:

Streda 15.00 – 18.00 hod. (potreba dohodnúť stretnutie cez secretary@scmlondon.org)

Počas mesiacov júl, august až do polovice septembra kancelária SCM pre čerpanie dovolenky a zstupovanie nebude v prevádzke a nebudú sa vybavovať žiadne administratívne záležitosti.

UPOZORNENIE

Dávame do pozornosti všetkým veriacim a návštevníkom SCM v Londýne, že

**počas mesiacov júl, august a september
nedeľné večerné sväté omše sú zrušené !!!**

**MODLITBY CHVÁL, BIBLICKÉ STRETNUTIA, OBČERSTVENIE V CHURCH HALL,
TICHÁ ADORÁCIA PRED SVIATOSŤOU OLTÁRNOU A INÉ AKTIVITY I PODUJATIA
SÚ ZRUŠENÉ**

AŽ DO ODVOLANIA KOMPETENTNOU AUTORITOU.

SCM si vyhradzuje právo meniť a upravovať program podľa aktuálnej situácie a potrieb. Aktuálne oznamy nájdete vždy na webstránke SCM a v písomných oznamoch každú nedeľu a na webstránke SCM.

REGISTRÁCIA ČLENA SCM

Od 1. adventnej nedele roku 2014 je spustená registrácia členov misie.

Prečo je vhodné, správne a potrebné sa registrovať, sa môžete dočítať na webstránke SCM alebo v letáku umiestnenom na stolíku vzadu v kostole. Registrovať sa môžete online cez webstránku SCM. O radu pri vyplňovaní sa môžete obrátiť na členov Farskej rady (Jarmila Antoničová, Daniela Brachová, Vladimír Marko).

PODPORA AKTIVÍT SCM V ROKU 2020

Všetky aktivity Slovenskej katolíckej misie je možné uskutočniť iba vďaka dobrovoľníckej práci členov komunity a finančným príspevkom veriacich. Misiu môžete podporiť pravidelne prostredníctvom **trvalých príkazov alebo tiež jednorazovými darmi**. Navyše, Váš príspevok bude mať aj **charitatívny rozmer**, keďže naša misia pravidelne vyčleňuje zo svojich príjmov sumu na podporu sociálnych projektov na Slovensku.

Vo Veľkej Británii je odľuka Cirkvi od štátu, a preto existencia a činnosť SCM je hradená výhradne z milodarov veriacich, donorov a sponzorov. Slovenská katolícka misia v Londýne existuje, poskytuje a vykonáva všetky svoje pastorálne, duchovné a sviatostné služby ako aj kultúrne a sociálne podujatia a pomoc na základe dobrovoľných finančných príspevkov svojich veriacich a členov SCM.

SCM nie je dotovaná slovenskou Cirkvou (KBS) či anglickou Cirkvou (arcidiecéza Westminster) a ani Vatikánom.

Rovnako pre jej plnohodnotné naplnenie poslania je potreba dobrovoľníkov, bez ktorých misijná činnosť je výrazne oklieštená.

Farská rada sa poteší návrhom takýchto projektov, ktoré si zaslúžia podporu.

Ďakujeme za Vašu podporu pre pastoračnú starostlivosť a službu Slovenskej katolíckej misie v Londýne.

Prajeme vám veľa požehnaných dní v Anglicku.

Číslo účtu (pre jednorazové alebo trvalé platobné príkazy) :

HSBC Plc Bank

Account holder: **WRCDT – Slovak Chaplaincy**

Sort code: **40-05-20**

Account number: **91755226**

alebo IBAN: **GB18HBUK40052091755226**

SWIFT code: **HBUKGB4107J**

Do správy pre prijimateľa uveďte: **Support of SCM**

SCM je súčasťou Charity of WESTMINSTER No.233699.

POMÔŽ NÁM, ABY SME ŤA MOHLI PRIVÍTAŤ A BYŤ TI K DISPOZÍCII PO 365 DNÍ V ROKU.

**ZABEZPEČENIE PREVÁDZKY SLOVENSKEJ KATOLÍCKEJ MISIE V LONDÝNE
STOJÍ MESAČNE PŘIBLIŽNE 4.500 GBP.**

ĎAKUJEME KAŽDÉMU,
kto neprehliada túto potrebu a výzvu k podpore svojej komunity
pre zachovanie viery, jazyka, kultúry, tradícií a národnej identity i hrdosti.
BUĎ VEĽKORYSÝ A ŠTEDRÝ K NEJ I HRDÝ NA SEBA SAMÉHO.

MILODARY

Milodary poskytnuté SCM za predchádzajúcu nedeľu 05/07/2020 boli v sume **£ 233,00**.

Svätá omša o 13.00 hod. každú prvú nedeľu v mesiaci je obetovaná za všetkých pravidelných a stálych dobrodincov a podporovateľov SCM.

Všetkým pravidelným a stálym dobrodincom ďakujeme za podporu.

**SLOVENSKÁ KATOLÍCKA MISIA PRIŠLA O PRAVIDELNÝ
PRÍJEM POČAS OBDOBIA 3 MESIACOV.**

**NAKOEKO AJ POČAS TOHTO OBDOBIA PANDÉMIE
SA MUSELI UHRÁDZAŤ VŠETKY STÁLE PLATBY
TÝMTO SA CHCEME**

POĎAKOVAŤ

**VŠETKÝM REGISTROVANÝM ČLENOM A
PRAVIDELNÝM PODPOROVATEĽOM SCM
PROSTREDNÍCTVOM TRVALÉHO PRÍKAZU
A GIFT AID SCHÉMY
ZA ICH STÁLE PRÍSPEVKY AJ V TOMTO OBDOBÍ.**

**BEZ ICH UŠĽACHTILÉHO A ZODPOVEDNÉHO
PRÍSTUPU K PODPORE SCM V LONDÝNE
BY SME SA TU DNES UŽ NESTRETÁVALI**

**NECH ICH DOBROTIVÝ PÁN ODMENÍ
ZA ICH VEĽKORYSOSŤ A ZODPOVEDNOSŤ.**

Home Office

30 June 2020

This is the latest information on the [EU Settlement Scheme](#). You are receiving this because you have requested email updates from the UK Government.

ONE YEAR LEFT TO APPLY TO THE EU SETTLEMENT SCHEME

Today (30 June 2020) marks one year before the EU Settlement Scheme application deadline of 30 June 2021. Already there have been over 3.6 million applications and, according to internal management figures, more than 3.3 million applications have been granted.

EEA citizens and their family members who have been granted pre-settled or settled status have secured their rights in UK law, ensuring that they will have the evidence they need to continue living and working in the UK – the country they call home.

The latest [detailed official statistics](#) show that the highest number of applications have so far come from Polish (697,900), Romanian (590,100) and Italian (363,600) nationals with more than 3.2 million applications coming from citizens living in England, 180,700 from Scotland, 59,400 from Wales and 59,700 from Northern Ireland.

Secure your status now by [applying on GOV.UK](#).

- A [range of support](#) is available **online, by email and over the telephone** to help EEA citizens and their family members apply to the EU Settlement Scheme.
- The [EU Settlement Resolution Centre](#) continues to provide **support seven days a week** by telephone and by email.
- People can use the [EU Exit ID Document check app](#) available **on iPhone and on Android** to complete the identity stage of their application. A postal route is also available.
- [Assisted Digital](#) offers additional support for those who do not have the appropriate access, skills or confidence to apply online.
- We have also translated [communication materials](#) into **26 EU languages**, including Welsh and Irish.
- Applications must also be submitted for **children** of any age and parents applying on their behalf are encouraged to [link their applications](#).

Kind regards,

Home Office Communications

**PRAJEME VÁM PRÍJEMNÉ
A ZDRAVIU TELA I DUŠI PROSPEŠNÉ PREŽITIE
LETNÝCH DOVOLENKOVÝCH DNÍ**

**Z NARIADENIA VLÁDY SPOJENÉHO KRÁĽOVSTVA VEEKEJ
BRITÁNIE A DIECÉZ WESTMINSTER A SOUTHWARK
A Z DÔVODU ZABRÁNENIA ŠÍRENIA KORONAVÍRUSU
CHURCH HALL MUSÍ ZOSTAŤ ZATVORENÁ
A PODÁVANIE OBČERSTVENIA PO SV. OMŠI
NIE JE DOČASNE DOVOLENÉ AŽ DO ODVOLANIA
KOMPETENTNOU AUTORITOU.**

Nezabudni zavolať alebo napísať a zablahoželať svojim rodičom, deťom, manželom, manželkám, priateľom, priateľkám, známym, chorým, kňazom, susedom, kolegom.

12.07. – Nina
13.07. – Margita
14.07. – Kamil
15.07. – Henrich
16.07. – Drahomír, Rút
17.07. – Bohuslav
18.07. – Kamila
19.07. – Dušana

Created and printed by SCM London © 2020
Náklad / Number of prints : 30

www.scmlondon.org

Slovak Catholic Mission in London

© London 2020